

som helst, for den mulighed forbedres også med det her lovforslag.

Derfor vil jeg sige: Jeg forstår ikke mine venner i SF, som jeg synes problematiserede lovforslaget for lidt her, og jeg forstår slet ikke de borgerlige partier – jo, det gør jeg godt. Men de borgerlige partier her i Tinget gør jo normalt meget ud af at sige, at de er borgernes parti; de tager hensyn til borgerne. Men det er helt åbenlyst, at i vurderingen af dette her lovforslag spiller det en større rolle, at virksomhederne skal have mulighed for at sælge os ting, og at virksomhederne skal have lettelser.

Det er sædvanligt, at når det kommer til stykket, så er virksomhedernes behov vigtigere end borgernes behov. Det er udmærket at få det illustreret igen.

Det er muligt, at vi er lidt for dramatiske i vores toneføring over for forslaget, men det er i hvert fald med den mistænksomhed over for det, at vi vil gå ind i udvalgsarbejdet.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er jo på mange måder på vej ind i IT-alderen, og det er jo også det, dette lovforslag tager højde for, nemlig at BBR-registeret gennemgår en modernisering, så vi tilpasser os og udnytter den nye teknologiske muligheder. Det finder vi fra Kristeligt Folkepartis side rigtig, og så sker der jo også en liberalisering. Som vi ser hele forslaget, er det sket på en klog og fornuftig og forstandig måde, som vi kan tilslutte os.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke for den, må man sige, overvældende og positive modtagelse, det her lovforslag har fået. Det vidner jo i hvert fald om, at Folketingets partier er med på ideen om en tidsvarende brug af vores oplysninger, der ligger i tre forskellige registre, og er med på ideen om, at der både skal ske en modernisering, en forenkling og samtidig en beskyttelse af den enkelte borger og bruger i dette her.

Det er jeg selvfølgelig glad for, og jeg er også glad for, at vi er blevet kvitteret for det hensyn, som vi har lagt ind i dette her, nemlig den almindelige registersikkerhed. Derfor vil jeg godt sige til hr. Frank Aaen, som selv i slutningen af sin tale signalerede, at det måske nok lidt for meget var mistænkeliggørelse, der var indgangen til talen her: Lad os nu prøve at tale om det i udvalget.

Hr. Frank Aaen sagde selv, at det var svært at gennemskue, og det er svært at gennemskue,

men jeg synes, at noget af det, der har været vigtigt, er den forenkling og samtidig den sikkerhed, som vi har lagt vægt på.

Regeringen bryder sig heller ikke om et big brother-system, hvor alle mennesker er overvåget fra vugge til grav og fra arbejde til fritid osv. Det er heller ikke det, forslaget handler om.

Det handler om, at skal vi være på forkant i forhold til det digitale Danmark, så er det faktisk en meget god idé, at der ligger et lovgivningsmæssigt grundlag for den udvikling netop for at sikre borgeren. Derfor er jeg sådan set glad for, at vi kan fremsætte det her lovforslag fra regeringens side og være vidende om, at vi faktisk er på forkant. Det er lykkedes for os i forhold til de offentlige systemer at bringe os i front med det her forslag.

Så tak for tilslutningen fra Folketingets partier på nær hr. Frank Aaens parti, Enhedslisten, men igen tror jeg, at hvis man måske kan få afværget de værste, kan man sige, rygmærksreflekser i forhold til overvågningssamfundet, så kan der måske være basis for en mere åben og mere fredsommelig dialog om det.

Jeg tror ikke, at Enhedslistens og regeringens holdning til optagetheden af det enkelte menneskes privatliv adskiller sig fra hinanden. Det er vi faktisk enige om, så jeg vil i hvert fald ikke opgive håbet om, at der kan findes et mødepunkt også imellem Folketingets øvrige partier og Enhedslisten.

Men tak for tilslutningen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det sidste må jeg dementere. Enhedslisten og regeringen ser vidt forskelligt på det her. Det vil jeg først og fremmest dokumentere med de love, som regeringen gennemtrøede her i Folketinget om, hvordan banker og finansielle virksomheder skal behandle personoplysninger. Der blev lige præcis alle de indvendinger, som kom fra Enhedslisten, afvist, og man sagde bare: Selvfølgelig skal banker have lov til at registrere hvad som helst. Selvfølgelig skal banker have lov til at sammenkøre deres registre, ligesom de har lyst til.

Det er derfor, vi siger: Hov, hov. Nu kommer der så yderligere en mulighed, ikke for at kunne gøre noget principielt nyt, men for at kunne gøre det på en meget nemmere måde. Det er jo præcis muligheden for lige pludselig at drøne 500.000 personer fra sit kunderegister i banken igennem nogle nye registre, som giver nogle nye